

ואפילו הוא פגום באמונה שלו ולכן הוא לא יכול להקריב. **וְעַל דָּא** ולכן כתוב בפסוק
כָּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב.

בתחיית המתים יקומו הגופות שלמים ללא מומים

**אָמַר רַבִּי יוֹסִי, זְמַיִן קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַשְׁלֵמָא לְהוֹ
 לְיִשְׂרָאֵל** אמר רבי יוסי עתיד הקב"ה להשלים את ישראל מכל מומיהם,
**וְלֹא שֶׁתִּכְחַח שְׁלִימִין בְּכֻלָּא, דְּלֹא יְהִי בְּהוֹן מְאִירִי
 דְּמוֹמִין כָּלֵל** ושימצאו שלמים בכל אבריהם שלא יהיה בהם בעלי מומים כלל,
**בְּגִין דִּיהוֹן תְּקוּנָא דְעֵלְמָא, כְּאֵלִין מְאִירִי וְלְבוּשָׁא דְבַר
 נֶשׁ דְּאִינוּן תְּקוּנָא דְגּוּפָא** משום שע"י ישראל יתוקן כל העולם ואז תשרה
 השכינה ולכן הם יתוקנו בשלימות כאותם הבגדים והלבושים של האדם שהם תיקוני הגוף,
 דהיינו שע"י העוונות יש פגם בנשמה ומתי שיתוקנו כולם מוכרח שיתוקנו גם הגופים שהם
 לבושי הנשמות כי כמו שהגוף הנאה והשלם לא יתלבש במלבוש שחסר בו בית יד כך
 הנשמה השלימה לא תתלבש בגוף שיש בו חסרון (רמ"ק), **הָדָא הוּא דְכִתִּיב
 וְזוּוּ מִשׁ"כ בַּפְּסוּק (איוב לח) וַיִּתְיַצְּבוּ כְּמוֹ לְבוּשׁ** דהיינו שבתחיית המתים
 יקומו הגופות שלמים כמו הלבוש של האדם שהוא מתוקן ושלם (רמ"ק).

הגופות יקומו כמו שנכנסו לקבר ואח"כ הקב"ה ירפא אותם

(ס"א דְּבַר אַחַר פִּירוּשׁ אַחַר) **תָּא חַזִּי, כִּד יִתְעָרוּן יַמְעַפָּרָא, כְּמָה
 דְּעָאֵלוּ, הֵכִי יְקוּמוּן** בא וראה שכאשר הגופות יקומו מהעפר בתחיית

הלימוד היומי

לע"נ ר' נחום פז בן לאה זצ"ל

המתים כמו שהם נכנסו לקבר כך הם יעלו [נח], תִּגְרִין או סוּמִין עָאלוּ, תִּגְרִין וְסוּמִין יִקוּמוּן, בְּהֵחֳא לְבוּשָׁא, דְּלֹא יִמְרוּן דְּאִתְּרָא הוּא דְּאִתְּעַר דהיינו אם הם נכנסו חגרים או עוורים הם יקומו חגרים או עוורים באותו לבוש בכדי שלא יאמרו שגוף אחר התעורר. וּלְבַתָּר, קְדָשָׁא בְּרִידָּה הוּא יִיָּסִי לֹזַן, וְיִשְׁתַּכְּחוּן שְׁלִימִין קַמִּיָּה, וּכְדִין יִהֵא עֲלֵמָא שְׁלִים בְּכֵלָא אמנם אח"כ הקב"ה ירפא אותם והם ימצאו שלמים לפניו ואז יהיה העולם שלם בכל השלימות, בְּרִין ואז יתקיים מש"כ (זכריה יד) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

ז"א יורד אל המלכות וממתק דיניה

שׁוֹר או כְּשֵׁב או עִז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אָמוֹ וְגו'. (ויקרא כ"ב) רַבִּי יוֹסִי פִתַּח לבאר את הפסוק והקדים לבאר את מש"כ, (תהלים לו) צִדְקַתְךָ בְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תִּהְיוּ רַבָּה אָדָם וּבְהֶמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה [ט] ואומר רבי יוסי. הֵאֵי קָרָא

אור הרשב"י

כשם שהוא הולך לבוש כך הוא בא לבוש וכו' ולמה כשם שהאדם הולך כך הוא בא שלא יאמרו כשהם חיים לא ריפאן משמתו ריפאן הקדוש ברוך הוא ואח"כ הביאן דומה שאינן אותן, אלא אלו אחרים הם, אמר הקדוש ברוך הוא אם כן יעמדו כמו שהלכו ואח"כ אני מרפא אותן.

[ט] וביאור הפסוק ע"פ פשוטו צדקתך -

[נח] כדאיתא בכראשית רבה בא וראה כל מה שהכה הקדוש ברוך הוא בעולם הזה מרפא אותן לעתיד לבא, העורים מתרפאים שנאמר (שם /ישעיהו/ לה) אז תפקחנה עיני עורים, והפסחים מתרפאים שנאמר (שם /ישעיהו ל"ה/) אז ידלג כאיל פסח ותרון לשון אלם, וכשם שאדם הולך כך הוא בא, הולך עור ובא עור, חרש ובא חרש, אלם ובא אלם,

הלימוד היומי

לעי"נ ר' נחום פז בן לאה זצ"ל

אֵת לְאַסְתַּפְּלָא בֵּיהּ, אֲבָל תָּא תְּחִי וּפְסוּק זֶה יֵשׁ לְהַתְּבוּנָן בּוּ אַבְל
 בָּא וְרָאָה מֵהוּ סוּד הַפְּסוּק, צֶדֶק: כִּתְרָא קַדִּישָׁא עֲלָאָה שֶׁהַמְּלָכוֹת
 הַנִּקְרָאוֹת צֶדֶק הֵיא סְפִירָה קְדוּשָׁה וְעֵלְיוֹנָה וְאֵפִילוּ שְׁדֵינָן הַמְּלָכוֹת מִשְׁמַשׁ לְחִיצוֹנִים לְקִיּוּם
 הַדִּין מִכָּל מְקוּם הֵיא בְּעֶצְמָה קְדוּשָׁה וְאֵינָם נֶאֱחָזִים בָּהּ אֵלָּא שֶׁהֵיא פּוֹעֵלֶת עַל יָדָם (רמ"ק).
 כְּהַרְרֵי אֵל וְהַמְּלָכוֹת הֵיא כְּהַרְרֵי אֵל דְּהֵינּוּ: כְּאֵינּוּן טוּרִין עֲלָאִין
 קַדִּישִׁין, דְּאֶקְרוּן טוּרֵי דְאַפְרָסְמוֹנָא דְכִּיָּא שֶׁהֵיא כְּאוֹתָם הַהָרִים
 הַקְּדוּשִׁים וְהַעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם נִהְיִי דְבִינָה הַנִּקְרָאִים הָרִים שֶׁל אֶפְרַסְמוֹן טְהוּר שְׁאִין שֶׁם נִגִיעָה
 לְחִיצוֹנִים כָּלֵל וְלִשְׁם עוֹלָה הַמְּלָכוֹת וְנִקְשְׁרֶת שֶׁם (מק"מ). וּבְגִין דְּאֵי הֵי סְלָקָא
 לְאַתְקַשְׁרָא בְּהוּ לְעֵילָא, כָּל דֵּינְהָא בְּשִׁקּוּלָא חֲדָא
 לְכָלָא, דִּלִּית בְּהֵהוּא דֵּינָא רַחֲמֵי וּמִשּׁוּם שֶׁהַמְּלָכוֹת עוֹלָה וּמִתְקַשְׁרֶת
 בְּנֵה"י דְבִינָה לְמַעְלָה שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת דִּין אִזּוּ לְכֹן כָּל דֵּינֵיהּ הֵם בְּהַשְׁוֵאָה אַחַת לְכוֹלֵם שְׁאִין
 בְּאוֹתוֹ הַדִּין רַחֲמִים כָּלֵל (מק"מ). וּמִשׁ"כּ מִשְׁפְּטֵיךָ תְּהוּם רַבָּה פִּירוּשׁוֹ.
 מִשְׁפֵּט דְּאֵי הוּ רַחֲמֵי, נְחִית לְתַתָּא לְהֵהוּא דֵּרְגָא
 לְתַקְנָא עֲלִמִין שׁו"א הַנִּקְרָא מִשְׁפֵּט הוּא רַחֲמִים וְהוּא יוֹרֵד לְמִטָּה אֵל הַמְּדֻרְגָה
 הַתַּחְתּוֹנָה שֶׁל הַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאוֹת תְּהוּם רַבָּה בְּכַדִּי לְהַמְתִּיק אֶת הַדֵּינִים שְׁבָה וְעֵי"כ לְתַקֵּן אֶת
 כָּל הָעוֹלָמוֹת (רמ"ק), וְחַיִּים עַל כָּלָא, וְעֵבִיד דֵּינָא בְּרַחֲמֵי

אור הרשב"י

הַצְּדָקוֹת שְׂאֵתָה עוֹשָׂה לְהַצְּדִיקִים גְּבוּהָ וְרַמּוֹ כְּהַרְרֵי אֵל: מִשְׁפְּטֵיךָ – הַמִּשְׁפָּטִים שְׂאֵתָה עוֹשָׂה לְהַרְשָׁעִים רַבּוּ כְּמוֹ תְּהוּם רַבָּה וּבְכָל
 תְּשׁוּבָה לְשֵׁלֵם כְּפֵי הַגְּמוּלָה: אָדָם וּבִהְמָה – אֵתָה הִ' תּוֹשִׁיעַ הָאָדָם וְאֵף הַבְּהֵמָה כִּי עַל
 הַכָּל תְּשׁוּבָה. (מִצְוֹדוֹת).

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

לְעֵינֵי ר' נְחוּם פֶּז בֶּן לָאָה זְצ"ל

לְבַסְמָא עֲלֵמָא ואז הוא מרחם על כולם וממתק את הדין ברחמים בכדי להמתיק את כל העולם.

ז"א מושיע את כולם אדם ובהמה

וּבְגִין דְּאִיהוּ רַחֲמֵי ובגלל שז"א הוא רחמים לכן כתוב, **אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה. לְכֹלֵא בְּשִׁקּוּלָא תְּחַדָּא. אָדָם וּבְהֵמָה**

דהיינו, הוא מושיע את כולם כאחד בין מי שהוא במדרגת אדם ובין מי שהוא במדרגת בהמה, **הָא אוֹקְמוּדֵיהּ, מֵאֵן דְּהוּא אָדָם, וְשׂוּי לְגַרְמִיָּה כְּבְהֵמָה** וכבר למדנו שמדרגת בהמה הוא מי שהוא אדם גדול שהוא שם את עצמו כבהמה להיות מהנעלבים ואינם עולבים ולכן ז"א מושיע בזכותו גם את מי שהוא רק במדרגת אדם (רמ"ק). ועוד פירושו שמש"כ **אָדָם וּבְהֵמָה פִּירוּשׁוֹ: דִּין אָדָם, וְדִין בְּהֵמָה, חָד הוּא** הוא דין אחד דהיינו. **אָדָם** כתוב בו: (בראשית יז) **וּבֶן שְׁמֹנֶת יָמִים יִמְלַלְכֶם פֶּל זָכָר. בְּהֵמָה** כתוב בה: **וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקָרְבַּן אִשָּׁה לַיהוָה** דהיינו שאדם ובהמה ראויים לעלות למעלה רק לאחר שיעברו עליהם שבעת ימים, **בְּגִין דְּיַעֲבֹר עֲלֵיהוּ שֶׁבַת חָד, וְהָא אוֹקְמוּדֵיהּ** וטעם הדבר הוא בכדי שתעבור עליהם שבת אחת שהיא סוד שלימות מעשה בראשית ועי"כ הם זוכים שיאיר בהם הז"א שהוא רחמים ולכן כתוב תושיע ה' כי ע"י